

Dr. Uri Hadar

Is the ethic of psychoanalysis relevant to the ethics of political rule?

Psychoanalysis is a theory, a practice and an ethic. Its originator, Sigmund Freud, posited the psyche as functioning in a field of composite forces, both external and internal. The ego serves three masters- reality, desire represented by the id, and values represented by the superego. Although famous for the dictum "where id was there ego shall be", Freud consistently showed that mental health may be achieved only when all forces are expressed, maintaining checks and balances between them. None are inherently "good" or "bad". The healthy psyche is by nature polyphonic. It cannot achieve health in a surrounding that disallows any of its internal or driving forces.

The extension of Freud's psyche to the area of political government necessarily implies Liberal democracy. By symbolic analogy, liberal democracy also has three independent agencies: legislative, judicial and executive. In order to function well, liberal democracy must uphold a strong separation of agencies, as well as checks and balances among them. Most importantly, and in clear analogy to the need to take the conscious into account, liberal democracy is ethically committed to uphold the rights of minorities.

A danger that faces democracies is a tyranny of the majority. Here, a democratically elected government reflecting majority views, does not guarantee fundamental individual rights, political equality and minority rights. This danger is especially strong when a state does not have a constitution that defends democratic principles. From the vantage point of psychoanalysis this must be both ethically wrong and detrimental to good government. Does this amount to a clear stance of psychoanalysis on political matters? Would a psychoanalyst object professionally or intuitively to blind majority rule? I shall discuss these matters with special reference to Israel's government, following its latest election.

Δρ. Uri Hadar

Είναι η ηθική της ψυχανάλυσης σχετική με την ηθική της πολιτικής εξουσίας;

Η ψυχανάλυση αποτελεί θεωρία, πρακτική και ηθική αρχή. Ο δημιουργός της, Σίγκμουντ Φρόιντ, θεώρησε ότι ο ψυχισμός λειτουργεί σε ένα πεδίο σύνθετων ενορμήσεων, τόσο εξωτερικών όσο και εσωτερικών. Το εγώ υπηρετεί τρεις αφέντες: την πραγματικότητα, την επιθυμία που αντιπροσωπεύεται από το εκείνο, και τις αξίες που αντιπροσωπεύονται από το υπερεγώ. Αν και διάσημος για το ρητό "όπου ήταν το εκείνο, εκεί θα βρεθεί και το εγώ", ο Φρόιντ έδειξε με συνέπεια ότι η ψυχική υγεία μπορεί να επιτευχθεί μόνο όταν εκφράζονται όλες οι ενορμήσεις, διατηρώντας ελέγχους και ισορροπίες μεταξύ τους. Κανένας δεν είναι εγγενώς "καλός" ή "κακός". Ο υγιής ψυχισμός είναι από τη φύση του πολυφωνικός. Δεν μπορεί να επιτευχθεί υγεία σε ένα περιβάλλον που απαγορεύει οποιαδήποτε από τις εσωτερικές ή κινητήριες ενορμήσεις του.

Η επέκταση του ψυχισμού του Φρόιντ στον τομέα της πολιτικής διακυβέρνησης συνεπάγεται αναγκαστικά την φιλελεύθερη δημοκρατία. Κατά συμβολική αναλογία, η φιλελεύθερη δημοκρατία έχει επίσης τρεις ανεξάρτητους φορείς: νομοθετική, δικαστική και εκτελεστική. Για να λειτουργήσει καλά, η φιλελεύθερη δημοκρατία πρέπει να διατηρήσει έναν ισχυρό διαχωρισμό των φορέων, καθώς και ελέγχους και ισορροπίες μεταξύ τους. Το πιο σημαντικό, και σε σαφή αναλογία με την ανάγκη να ληφθεί υπόψη το συνειδητό, είναι ότι η φιλελεύθερη δημοκρατία είναι ηθικά δεσμευμένη να προασπίζει τα δικαιώματα των μειονοτήτων.

Ένας κίνδυνος που αντιμετωπίζουν οι δημοκρατίες είναι η τυραννία της πλειοψηφίας. Εδώ, μια δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση που αντανάκλα τις απόψεις της πλειοψηφίας, δεν εγγυάται τα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα, την πολιτική ισότητα και τα δικαιώματα των μειονοτήτων. Ο κίνδυνος αυτός είναι ιδιαίτερα ισχυρός όταν ένα κράτος δεν διαθέτει σύνταγμα που υπερασπίζεται τις δημοκρατικές αρχές. Από την σκοπιά της ψυχανάλυσης, αυτό πρέπει να είναι και ηθικά λάθος και επιζήμιο για την καλή διακυβέρνηση. Αυτό ισοδυναμεί με μια σαφή στάση της ψυχανάλυσης σε πολιτικά θέματα; Ένας ψυχαναλυτής θα αντιταχθεί επαγγελματικά ή διαισθητικά στο τυφλό κανόνα της πλειοψηφίας; Θα συζητήσω αυτά τα θέματα με ιδιαίτερη αναφορά στην κυβέρνηση του Ισραήλ, μετά τις τελευταίες εκλογές.